

ปัญหาการรังแกมุ่งกับภาวะซึมเศร้าในเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
ของโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาแห่งหนึ่ง ในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

นายเจริญ เดโชชนวัฒน์

บทคัดย่อ

บทนำ การรังแกกันในโรงเรียนทำให้เกิดผลกระทบทั้งด้านร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงได้ ในประเทศไทย ยังไม่มีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะซึมเศร้ากับปัญหาการรังแกกัน

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรังแกกับภาวะซึมเศร้าของนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ของโรงเรียนสหศึกษาแห่งหนึ่งในเขตบางกอกน้อยกรุงเทพมหานคร

วิธีการศึกษา เป็นการศึกษาแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional study) จากนักเรียนทั้งหมด 370 คน โดยให้ นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเองทั้ง 3 ชุด คือ ข้อมูลทั่วไป แบบสอบถาม บางส่วนของ The Revised Olweus Bully/Victim Questionnaire ฉบับภาษาไทย และแบบสอบถามภาวะซึมเศร้า ฉบับภาษาไทย (Children's Depression Inventory) เก็บข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 และวิเคราะห์โดยใช้สถิติ วิเคราะห์เชิงพรรณนาและ Chi-square

ผลการศึกษา พบว่าความชุกของนักเรียนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการรังแกเท่ากับร้อยละ 40.2 แบ่งเป็นผู้ ถูกรังแกร้อยละ 15.3 ผู้ที่รังแกผู้อื่นร้อยละ 9.6 และผู้ซึ่งเป็นทั้งผู้ถูกรังแกและรังแกผู้อื่น ด้วยร้อยละ 15.3 โดย ในทุกรูปแบบของพฤติกรรมการรังแกนั้นพบในนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง และรูปแบบการรังแก ซึ่ง พบบ่อยที่สุด คือ การ รังแกทางวาจา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการรังแกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) คือ เพศ ระดับชั้นศึกษา และผลการเรียนเฉลี่ย ความชุกของ ภาวะซึมเศร้า ในนักเรียนทั้งหมดคือ ร้อยละ 24.6 ความชุกของภาวะซึมเศร้าในนักเรียนทั้ง 3 กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการรังแกรวมเท่ากับร้อยละ 27.9 และไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างพฤติกรรมการรังแกกลุ่มต่างๆ กับภาวะซึมเศร้า

สรุป ความชุกของภาวะซึมเศร้าในนักเรียนมัธยมต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรังแกกันสูงกว่านักเรียน ทั่วไปเล็กน้อย นักเรียนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการรังแกกัน ควรได้รับการประเมินและช่วยเหลือเพื่อป้องกันการเกิดภาวะซึมเศร้า

คำสำคัญ พฤติกรรมการรังแก ภาวะซึมเศร้า

**BULLYING AND DEPRESSION AMONG PUBLIC HIGH SCHOOL CHILDREN
IN BANGKOKNOI, BANGKOK, THAILAND**

MR. CHAREON DECHOTHANAWAT

Abstract

Background: School bullying can lead to serious physical and mental sequelae. There are no previous studies about the association between school bullying with depression in Thailand.

Objectives: To study the characteristics of bullying behaviors and their associations with depression among the 7th – 9th grade students in public high school, Bangkok-Noi, Bangkok.

Methods: In a cross-sectional study, 370 students participated in this study during August 2011. Students completed demographic information, the Olweus Bully/Victim questionnaire (Thai version) and Children's Depression Inventory (Thai version). The data was analyzed by descriptive statistics and Chi-square.

Results: The prevalence of students who were involved in school bullying was 40.2% which were classified as victim 15.3%, bully 9.6% and bully/victim 15.3%. Boys were involved in all bullying behaviors more than girls. The most common type of bullying behaviors was verbal. The significant factors related to bullying problems were gender, education level and GPA (Grade point average) ($p < 0.05$). Of the 370 students, the prevalence of depression was 24.6% while the prevalence of depression in students involved in school bullying was 27.9%. There was no correlation between all bullying behaviors/types and depression.

Conclusions: The prevalence of depression in students who were involved in school bullying was slightly higher than general population. These students should be assessed and provided for depression prevention program.

Keywords: bullying, depression